Usnesení

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. prosince 2024 o odvolání **obžalovaného: Norbert M., narozený xxx,** proti rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 9. července 2024, č. j. 10 T 144/2023-221,

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného Norberta M. se napadený rozsudek podle § 257 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu **zrušuje** v celém rozsahu a za podmínek § 222 odstavec 2 trestního řádu se trestní věc obžalovaného

Norbert M., narozený xxx, trvale bytem xxx,

pro skutek spočívající v tom, že

v době kolem 5:15 hodin dne 2. 4. 2023 v Českém Těšíně, okres Karviná, po ulici Slovenské a jinde, po předchozím nahodilém požití omamných a psychotropních látek, vědomě po pozemní komunikaci řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Octavia, RZ xxx, ač omamnou a psychotropní látku požil v takovém množství, že v době řízení vozidla měl stále v krvi nejméně 162 ng/ml metamfetaminu, tedy látky, která je návykovou psychotropní látkou uvedenou v seznamu II. podle Úmluvy o psychotropních látkách v příloze č. 5 zákona č. 167/1998 Sb.,

postupuje

Městskému úřadu v Českém Těšíně, neboť by mohl být posouzen jako přestupek.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Karviné v hlavním líčení konaném dne 9. 7. 2024, v trestní věci vedené pod sp. zn. 10 T 144/2023, uznal obž. Norberta M. vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. Podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovaný odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců, jehož výkon byl podle §§ 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců.
2. Proti citovanému rozsudku podal ihned po jeho vyhlášení v hlavním líčení odvolání obž. Norbert M., v jehož písemném odůvodnění vypracovaném obhájcem uvedl, že již od počátku přípravného řízení nesouhlasil s tím, že by byl v dané věci vinen spácháním vytýkaného přečinu. Nesouhlasil zejména s tím, že pervitin užil vědomě a následně byl nezpochybnitelně a jednoznačně schopen užití pervitinu rozpoznat. Poukázal na to, že jeho trestní stíhání bylo zahajováno dvakrát, a to pro skutky s jiným popisem děje, kdy ve druhém případě bylo připuštěno, že pervitin skutečně užil nevědomě a naplnění subjektivní stránky věci začalo být dovozováno toliko ve formě nepřímého úmyslu s tím, že měl na svém organismu jednoznačně rozpoznat, že je ovlivněn pervitinem, ačkoliv jej užil zcela nevědomě. Uvedl, že po nevědomém požití pervitinu nepocítil žádné zdravotní komplikace. Prvotně bylo vycházeno z obsahu neprocesních podání vysvětlení, která nejsou důkazem procesně použitelným v hlavním líčení, což platí i pro podklady pro znalecké dokazování. Z procesních výpovědí obžalovaného a jím dodatečně doložených listin vyplynulo, že v minulosti byl silným a závislým uživatelem pervitinu, což však ve svém důsledku na závěry o spáchání vytýkaného přečinu nemělo žádný vliv, byť znalkyně ve své výpovědi před soudem popisuje určitou

míru tolerance takových uživatelů, jejímž důsledkem je postupné zvyšování dávek, aby se vůbec dostavily požadované účinky. V odvolání poukázal na obsah svých výpovědí z přípravného řízení a hlavního líčení, jakož i výpověď svědka Antonína V. Okresní soud dospěl k závěru, že obžalovaný nevědomě požil kofolu obsahující pervitin. V průběhu řízení motorového vozidla a následného služebního zákroku Policie ČR nerozpoznal, že by požil pervitin, svůj stav přisuzoval špatnému zdravotnímu stavu a požívání léků. Teprve dodatečně zjistil, že požil kofolu s obsahem pervitinu. Z protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření vyplývá, že u něj nebyly zjištěny projevy požití návykových látek. Rovněž i z videonahrávky pořízené v době kontroly obžalovaného nebylo zjištěno, že by nebyl na místě orientován nebo měl jiné projevy po požití pervitinu, které ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětí toxikologie, specializace klinická toxikologie, zmínila znalkyně RNDr. Marie Staňková. Bylo by nelogické, aby se obžalovaný domáhal provedení odběru krve za situace, pokud by vědomě požil pervitin a řídil by pod jeho vlivem. Obžalovaný nesouhlasil se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětí toxikologie, specializace klinická toxikologie, znalkyně RNDr. Marie Staňkové, když tento trpí vnitřní rozporností a některé jeho závěry jsou spekulativní, neboť jsou vyvráceny provedenými důkazy. Závěry znaleckého posudku nesvědčí pro závěr, že obžalovaný byl vnitřně srozuměn s tím, že je pod vlivem pervitinu po jeho nevědomém užití. Bylo poukázáno, že znalecký posudek vycházel z důkazů, které nebyly provedeny procesně relevantním způsobem. V odvolání dále podrobně rozebírá obsah podaného znaleckého posudku, poukazuje na jednotlivé údaje a závěry uváděné znalkyní, které konfrontuje s jinými provedenými důkazy a dochází k závěru o nesprávnosti závěrů znaleckého posudku. Obžalovaný nesouhlasí s rozpornými závěry okresního soudu týkajícími se projevů chování obžalovaného při lékařském vyšetření. Dále nesouhlasí s nelogickým a nepodloženým vstupním údajem o tom, kdy a v jakém množství obžalovaný vypil kofolu obsahující pervitin. Vina obžalovaného nebyla prokázána, když má za to, že nebyla prokázána subjektivní stránka, a to ve formě přímého, ale ani nepřímého úmyslu. Závěrem bylo navrženo, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl, že obžalovaný se dle § 226 písm. b) tr. ř. zprošťuje od podané obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

3. Odvolání bylo podáno včas (§ 248 odst. 1 tr. ř.), oprávněným subjektem (§ 246 odst. 1 písm. a/ tr. ř.) a mělo zákonem předepsané náležitosti (§ 249 tr. ř.). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jeho zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. ř., případně odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. ř.

4. Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 tr. ř.), přezkoumal podle § 254 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení, vydání napadeného rozsudku předcházející a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům. V řízení, které rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obhajoby. Nebylo tedy důvodu ke zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.

5. Po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání obžalovaného je částečně důvodné. Úvodem je nutno konstatovat, že okresní soud provedl veškeré důkazy, které bylo potřebné provést k objasnění věci a za účelem rozhodnutí ve věci samé. Při stanovení hladiny návykové látky (metamfetaminu) v krvi obžalovaného v době řízení motorového vozidla okresní soud správně vycházel ze závěrů znaleckého posudku a výslechu znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie RNDr. Marie Staňkové, Ph.D., která stanovila v době řízení motorového vozidla v krvi obžalovaného hladinu návykové látky metamfetaminu nejméně 162 ng/ml. Z výpovědi příslušníků Policie ČR Marka B. a Karla P. bylo zjištěno, že s výjimkou arogantního chování, nesouhlasu s jednáním příslušníků Policie ČR a zarudlých očí u obžalovaného neshledali žádné jiné projevy požití návykové látky (pervitinu). Z protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření obžalovaného (č. l. 25) nebyly zjištěny žádné vnější projevy požití návykové látky. K osobě obžalovaného bylo z jeho výpovědi a listinných důkazů zjištěno, že v minulosti se léčil se závislostí na pervitinu, kdy připustil, že i v současné době je jeho uživatelem.

Okresní soud uvěřil obhajobě obžalovaného, že nevědomě požil kofolu obsahující rozpuštěný metamfetamin – pervitin, když tuto jeho obhajobu potvrdil i sv. Antonín V.

6. Okresní soud v bodě 15. odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že mj. má za prokázáno, že obžalovaný požil neúmyslně návykovou látku dříve, než řídil motorové vozidlo, a byl jí ovlivněn dříve, a to několik hodin před zahájením řízení vozidla, a musel si být s ohledem na skutečnost, že byl uživatelem pervitinu a na projevy popisované znalkyní jednoznačně vědom svého ovlivnění. Obžalovaný tímto měl naplnit znaky přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, a to minimálně ve formě nepřímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

7. Při vázanosti skutkovým stavem prokázaným okresním soudem (obžalovaný z nedbalosti požil návykovou látku – pervitin), když nebylo podáno odvolání v neprospěch obžalovaného, krajský soud již nemohl řešit skutkové okolnosti, které vzal za prokázané okresní soud, a zabýval se pouze otázkou, zdali takovýmto prokázaným jednáním se obžalovaný dopustil protiprávního jednání úmyslně (§ 15 odst. 1 písm. a), nebo b) tr. zákoníku) a zdali jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku.

8. S ohledem na shora učiněný skutkový závěr okresního soudu dospěl krajský soud k závěru, že v případě že obžalovaný požil z nedbalosti návykovou látku a tedy i z nedbalosti se uvedl do stavu vylučujícího způsobilost řídit motorová vozidla, takovýmto jednáním nemohl naplnit subjektivní stránku přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, která vyžaduje úmyslné zavinění, ať již ve formě přímého či nepřímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku.

9. Krajský soud má za to, že obžalovaný se protiprávním jednáním mohl dopustit přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) nebo c) zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, dle kterého se fyzická osoba dopustí přestupku když v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, nebo řídí vozidlo nebo jede na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky.

10. S ohledem na tyto skutečnosti krajský soud z podnětu odvolání obžalovaného podle § 257 odst. 1 písm. b) tr. ř. zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a trestní věc obžalovaného dle § 222 odst. 2 tr. ř. postoupil k projednání Městskému úřadu v Českém Těšíně, neboť bylo shledáno, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutek by mohl být posouzen jako přestupek, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení shora.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směruje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. l písm. a)-m) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 17. prosince 2024

JUDr. Jaroslava Miketová v. r.
předsedkyně senátu

vyhotovil:
Mgr. Petr Tajdus v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Malíková